

gen, men han har næsten hvert Aar været udkommanderet paa Tøgt. Men det har ikke været almindeligt, at man har kommanderet de Officerer, som have været anbragte i Krigsministeriets Kontor, ud til Manøvrer eller f. Eks. ud paa en Rekrut-skole. Jeg mener ikke, at det er ganske umuligt, at man kunde gaa den Vej, og jeg tror ikke, at det var nogen Skade til, at der mange Gange blev luftet en Smule ud imellem dem. Men man er nu en Gang ikke gaaet den Vej, og den er ikke foreslaaet, men jeg er ikke sikker paa, at det ikke kunde være heldigt at ordne det netop i Lighed med den Bestemmelse, som gælder for Flaaden.

Hvad nu i øvrigt dette Forslag angaar, saa henvises der altsaa til § 138 i Lov om Hærens Ordning, hvortil man altsaa forlanger, at denne Bestemmelse skal føjes. Men § 138 i Hærloven angaar jo ikke i mindste Maade de Officerer, som paa Kommando ere satte udenfor Nummer for at overtage andre Stillinger i Administrationen. Det er muligt, at man ikke kan finde nogen anden eller bedre passende Plads at indføre denne Bestemmelse paa end under § 138, og for saa vidt er der ikke noget at sige til det. Men jeg tror dog, det var rigtigere og bedre at søge at faa hele dette Spørgsmaal, som blev udeladt i Loven af 1867, nemlig Krigsministeriets Ordning, som Helhed ordnet ved Lov. § 138 angaar, som sagt, ikke dem, der ere satte udenfor Nummer paa Kommando; og jeg ved udmærket godt, at det i væsentlig Grad var *den*, man henholdt sig til, da der her — jeg tror det var i 1894 — blev vedtaget en Dagsorden, som altsaa udtalte en Art Misfornøjelse eller Misbilligelse, hvad man nu vil kalde det, med den daværende fungerende Krigsminister, General Thomsen, fordi han havde udnævnt General Bahnson til kommanderende General for første Generalkommandodistrikt, og Misbilligelsen blev i væsentlig Grad begrundet ved § 138. Men det kan jo ikke have nogen Betydning for os her, hvad man har grundet den nævnte Dagsorden paa, for den kunde ikke bygges derpaa, og den blev ogsaa afvist fra Højres Side. Derimod kunde man meget vel forstaa, at der her fra Rigsdagens Side kunde rejses Indsigelse mod Krigsministerens Handling i sin Almindelighed, at man ikke synes om den, det er altsammen en Sag for sig, men paa § 138 kunde man intet bygge.

Maa jeg i denne Forbindelse sige til den sidste ærede Taler, at naar han

nævnte General Bahnsons Avancement og sagde, at han var avanceret flere Grader som Krigsminister, er dette ikke rigtigt. Han var avanceret til Oberst, da han kom ind i Krigsministeriet, og blev først Departementschef og Direktør og senere Krigsminister. Han blev den Gang sat udenfor Nummer, altsaa paa Kommando, ikke efter Begæring, og han avancerede til General udenfor Nummer nøjagtig saaledes, som det havde været Coutume efter den Praksis, der havde udviklet sig, og saaledes, som General Thomsen og senere General Schnack og General Madsen avancerede udenfor Nummer, ikke i Nummer, det er Forskellen. Men han avancerede altsaa faktisk kun een Grad, medens han var Krigsminister, og ikke flere Grader, som det ærede Medlem sagde, thi at han senere, efter at han var gaaet af som Krigsminister, fik tildelt Kommandoen over 1ste Generalkommandodistrikt, er ikke i den Forstand et Avancement, der er sket i Krigsministeriet. Jeg maa for Resten maaske med det samme, da det ærede Medlem ogsaa omtalte General Madsen og udtalte, at han i Henhold til § 138 ikke kan komme i Betragtning, sige, at det er fuldkommen rigtigt. Thi der er den Forskel mellem ham og General Bahnson, at Bahnson var kommanderet udenfor Nummer for at overtage Posten som Departementschef eller Direktør i Krigsministeriet, medens General Madsen efter egen Begæring var traadt udenfor Nummer for nogle Aar siden for at overtage en civil Ledelse her i Landet, og han er som staaende udenfor Nummer indtraadt i Ministeriet, og dermed er han ikke traadt i Nummer i Hæren. Han vedbliver i Virkeligheden at staa efter egen Begæring udenfor Nummer og kan formentlig efter den Opfattelse, jeg har af disse Bestemmelser, ikke komme i Betragtning til Avancement nu, saaledes som det forekommer mig, den sidste ærede Taler forudsatte . . . (Afbrydelse af *Zahle*) . . . Han har ingen Kommando, han er avanceret udenfor Nummer, det er væsentlig at betragte som et titulært Avancement . . . (*Zahle*: Det gjorde Bahnson jo ogsaa.) . . . Han stod i Nummer, det er det, jeg har forsøgt at udvikle, og som det ærede Medlem ikke synes at forstaa, han stod i Nummer som Oberst og blev kommanderet til Departementschef og senere Direktør i Krigsministeriet, og som saadan var han altsaa ikke sat udenfor Nummer efter eget Begær. Han blev kommanderet til denne militære Tjeneste, jeg gentager det, for at det ærede Medlem saa